

Sygekassenævnet faktisk har overladt til de københavnske Sygekasser at udpege dette Medlem, da det helst skal være en københavnsk Arbejder, der træder ind i Arbejderforsikringsraadets Industriafdeling for Sygekassenævnet. Ogsaa her anmodede man Sygekasseinspektøren om hurtig Besvarelse. Det vilde nu vanskeligt have kunnet lade sig gøre at sammenkalde de københavnske Sygekassers samlede Repræsentantskab, og Sygekasseinspektøren bad derfor Forretningsudvalget for de københavnske Sygekasser om at komme til Stede ved et Møde og meddelte dem, at han vilde opfordre dem til at udpege en eller to Kandidater, noget, hvortil de ingen Ret havde, men som altsaa er en Færvør, en Hensynsfuldhed, der vises dem fra Sygekassenævnet, idet man mener, at Repræsentationen rettelig bør tilkomme dem. Forretningsudvalget svarede herefter, at naar Sygekasseinspektøren maatte insistere paa at faa et hurtigt Svar, vilde de foretage Udpegningen. De trak sig saa tilbage og udpegede, uden at Sygekasseinspektøren var nærværende, to Kandidater, Smed A. Johansen og Maskinsnedker Petersen. Derefter satte Sygekasseinspektøren Sagen til skriftlig Afstemning i Nævnet, som enstemmigt valgte Smed A. Johansen. Jeg kan ikke andet end sige, som det ærede Medlem selv pointerede, at Valgets endelige Udfald er der ingen Grund til at kritisere, thi Smed A. Johansen nyder jo saa megen Anseelse indenfor de Kredse, hvortil det ærede Medlem hører, og jeg har selv haft Lejlighed til at paa-skønne den Dygtighed, som han paa saa mangfoldige Omraader har udvist, saa jeg ikke ret vel forstaar, at man af formelle Grunde vil rette Kritik mod det Valg, der her har fundet Sted.

Jeg skal derefter vende mig til de Spørgsmaal, som har været Hovedgenstanden for Diskussionen, og skal kun i al Almindelighed sige, at stort mere, end hvad der er fremført, kan jo ikke nu komme ind i Diskussionen. Men lidt er der dog at tilføje. Det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) siger, at i Virkeligheden er der kun Uenighed om, hvorvidt Grænserne vedrørende Formue og Indtægt skal fastsættes i Loven eller i et Cirkulære. Jeg har ogsaa selv været meget stærkt inde paa, at vi skulde begrænse vor Uoverensstemmelse saa meget som muligt og derfor sige, at der er kun denne Uoverensstemmelse. Men det ærede Medlem maa jo vide, at i det Øjeblik, han vil have Grænserne ind i Loven, opstaar der maa-

ske en ny Uoverensstemmelse, nemlig om, hvilke Grænser der skal være. De Grænser, der var satte ind i Lovforslaget i Fjor, kunde jeg aldeles ikke tiltræde, thi de forekom mig netop at lide af en Skematiskhed, som vilde medføre stor Uretfærdighed i mange Afgørelser eller i alt Fald medføre, at man alt for hyppigt maatte benytte sig af den Tilføjelse, det ærede Medlem fik sat ind, at det kun var som Regel, disse Grænser skulde gælde, at man altsaa skulde kunne gaa udenfor dem. Det var efter min Mening ikke Grænser, der sagde det sande om de virkelige økonomiske Vilkaar. Skal Grænserne ind i Loven, maa vi have de sande Grænser frem, og saa kan det være, vi vil faa Vanskelighed ved at blive enige. Men jeg vil gerne tilføje, at jeg tror, den største Vanskelighed, vi vilde faa ved at blive enige om at sætte Grænserne ind i Loven, er den, at man ikke, efter hvad jeg for mit Vedkommende mener, kan skrive Sandheden om de økonomiske Tilstande med enkelte Ord eller enkelte Tal. Jeg tror derimod, det vil være muligt at forklare den i en bred og udførlig Udvikling.

Det ærede Medlem (Kierkegaard) hævdede sig til en vis Højde, idet han nævnedede et Forhold, som det ærede Medlem fra Vemming (Jensen-Sønderup) havde omtalt, og sagde, at det Standpunkt, jeg havde indtaget, naar jeg havde hævdet en principiel Ret for Lønarbejderne til Adgang til Sygekasserne, havde aldrig været Sygekasselovens Mening, og det ærede Medlem fra Vemming fortsatte sin — jeg maa gentage det — ganske karikaturmæssige Fremstilling af mit Standpunkt i denne Sag. Men det ærede Medlem fra Hurup, som jo kender denne Sag til Bunds, ved jo dog, at det i Fjor var første Gang i Sygekassernes Historie, man vilde bestride Lønarbejdernes principielle Ret til at være Medlemmer af Sygekasserne. Det har været den gældende Opfattelse her i Danmark, saa længe Sygekassebevægelsen overhovedet har eksisteret, at Lønarbejderne i Kraft af deres særlige Vilkaar havde en principiel Ret til at være Medlemmer af Kasserne. Det er blevet hævdet allerede i Arbejdskommissionen af 1885, og det bekendte Cirkulære, hvorpaa hele dette Forhold indenfor Sygekasserne er blevet administreret fra dets Givelse i 1900 og indtil Dato, hviler jo paa denne Hovedopfattelse. Angaaende dette skriver den afgaaede højtfortjente Sygekasseinspektør efter en Skildring af sit Standpunkt udtrykkeligt: